

Cultures

TEATRE | MÚSICA | LLETRES | DANSA | ART | TRADICIONS | CINE | TELEVISIÓ

Entrevista Justin Molotnikov

Cineasta. Acabat d'arribar d'Edimburg, va ser ahir al teatre Conservatori convidat pel Cineclub per presentar el seu primer llargmetratge, «Crying with Laughter». Rodat en quinze dies i amb un pressupost ajustat, encara no s'havia projectat a Catalunya

«Al Regne Unit, els humoristes són tractats com a estrelles de rock»

► El director escocès estrena a Manresa un thriller amarg protagonitzat per un monologuista

Marc Serena
MANRESA

■ Què passaria si et retrobessis pel carrer una persona que quan eres petit et va traumatitzar impunement? Es pot tancar un capítol del passat si no s'ha fet justícia? Aquestes preguntes van conduir el realitzador de la BBC Justin Molotnikov (Escòcia, 1969) a fer el salt al cinema: és el guionista i director de *Crying with Laughter* (Plorant de riure). El protagonista és un comediant que troba en l'humor la manera de fer front a l'adversitat. Ahir la va presentar a Manresa convidat pel Cineclub.

■ Hi ha realitat darrere la ficció?

■ Sí, molta. Tot neix quan un dels actors, en Malcom Shields, amb qui som amics, em va explicar que havien abusat d'ell de petit. No volia que la pel·lícula fos la seva història però sí que s'hi recreessin els seus sentiments.

■ I l'actor Stephen McCole, l'altre protagonista, és monologuista a la vida real?

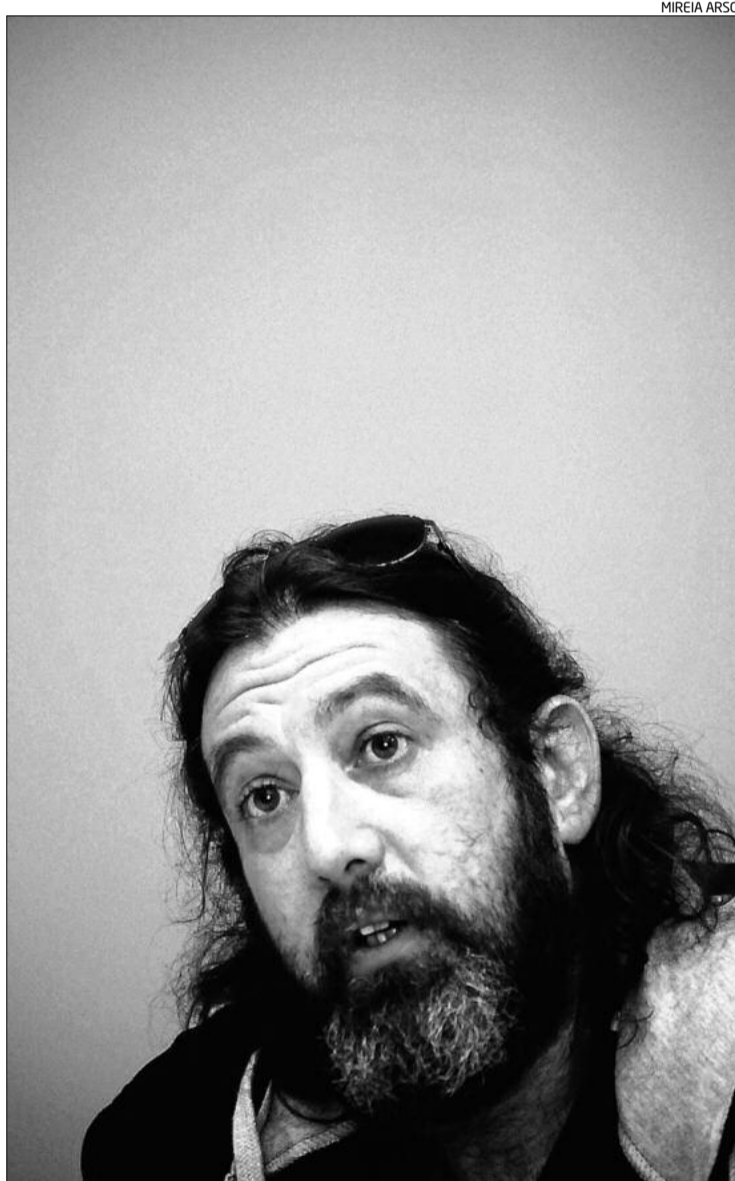
■ No, però el monòleg que apareix a la pel·lícula es va fer de veritat. No m'agrada improvisar, però sí treballar d'una manera oberta. Vaig escriure el guió quinze dies abans del rodatge. Fins a l'últim moment pensava que no ens caldria, que seria només un punt de partida.

■ És aquesta filosofia el que la converteix en pel·lícula indie?

■ Suposo que sí. Això i que el pressupost era molt limitat. Però aquest factor queda contrarestat perquè hi ha molta veritat, té ànima. Hi ha espectadors que també han patit abusos i que m'ho han dit. La part dolenta és que amb més diners per promocionar-la potser hauríem arribat a un públic més ampli. Però estic content perquè ha estat premiada per l'Acadèmia britànica de cinema, als BAFTA, i l'ha vist molta gent.

■ Però aquí no hauria arribat als cines sinó fos pel Cineclub!

■ Sí, estic molt content! No tenim iniciatives semblants a Escòcia. Suposo que és perquè estem

Molotnikov vol rodar l'any vinent un segon film, «Blood or Water»

en un moment de transició al digital. Tots tenim un cinema a casa! Però realment, com a espectador, encara m'agrada molt veure-ho en col·lectiu i socialitzar-ho.

■ Què ens explica *Crying with Laughter* sobre Escòcia?

■ Mostra la part més fosca d'Edimburg. També s'hi pot veure la importància de l'humor, que ens ajuda a superar les dificultats. Potser per això, al Regne Unit, els humoristes són molt ben considerats, reben el tracte d'estrelles de rock.

■ Però els monologuistes no estan molt vistos, ja?

■ A Escòcia s'atreveixen amb el poder, aborden amb esperit crític qüestions polítiques i d'actualitat, i per això són respectats.

■ Ara parlen de la independència d'Escòcia?

■ Segurament, perquè és un tema delicat. Fins ara els escocesos podíem donar la culpa a Anglaterra quan alguna cosa no anava bé. Si som independents, això s'haurà acabat. Fins al 2014, quan se celebrarà el referèndum, tenim temps per entendre què implicarà. Suposo que les elits de Westminster, Oxford i Cambridge ens intentaràn

«A Escòcia, els monologuistes són

respectats perquè s'atreveixen amb el poder»

«En els propers dos anys les elits ens intentaràn

convèncer que la independència no ens convé»

«Fins a quinze dies abans del rodatge no vaig escriure el guió de la pel·lícula. Pensava que no ens caldria»

convèncer que no ens convé amb tots els mètodes que tinguin a l'abast. Fent trapes, si cal.

■ I els convé o no?

■ No et puc donar una resposta clara. M'hauria agradat que haguessin descentralitzat més el poder i no ho fan fet. Quan algú mana, no vol cedir. Per això hem arribat fins aquí.

■ Serà qüestió de votar...

■ Sí, hi ha opinions diferents. És com amb la pel·lícula, que en el fons parla de com un mateix fet pot ser viscut i recordat de manera diferent per dues persones. De fet, la història ve d'una situació molt difícil que vaig viure quan tenia vint anys. Em va costar molts anys superar-ho. Amb el temps no recordo el trèngol amb exactitud però tampoc no ha desaparegut de la meua memòria. Aquest equilibri el trobo fascinant.

■ És aquesta l'única manera de tirar endavant?

■ Segur que sí. És un film fosc, però al final hi ha llum. I m'agradaria que això també ho aconseguíssim en les nostres vides.

■ *Crying with Laughter* és del 2009. Per a quan la segona?

■ M'agradaria rodar-la l'any vinent: «Blood or Water». Estem buscant finançament, però, si no, també la farem. Si tens més pressupost queda tot més polit, però això no vol dir que sigui millor.

Manresa Alliance, les propostes que vinculen la ciutat amb el mercat d'espectacles

► Es faran atuacions, com la dels castellers Tirallongues, sessions formatives i visites a espais patrimonials

REDACCIÓ | MANRESA

■ Amb el segell Manresa Alliance, la Fira Mediterrània incorpora al programa un seguit d'actes que neixen dels vincles establerts entre diferents agents culturals de la capital de la Catalunya Central amb el mercat d'espectacles. En aquest apartat de la programació s'hi ofereixen des d'activitats de participació a visites a espais d'interès patrimonial, des d'actuacions com les de la 19a Diada Castellera de Sant Martí dels Tirallongues fins a sessions formatives.

Exemple 1: els instituts catalans que ofereixen el cicle superior d'Animació Sociocultural i Turística faran una visita durant el dijous i el divendres a la Llotja Professional de la Fira.

La visita començarà amb l'acollida per part dels professors Joan Morros i Llorenç Planes i, després, faran un recorregut per la llotja i per alguns escenaris. És una activitat organitzada en col·laboració amb l'institut Guillem Catà de Manresa.

Exemple 2: l'actriu de Santpedor Clara del Ruste oferirà un taller de llenguatge corporal per a músics i cantants, centrat en l'expressivitat i la comunicació a partir de la pràctica de la interpretació musical. Es treballarà el cos, el gest i el moviment com a font de creativitat musical a través de la respiració, la relaxació...

I exemple 3: l'empresa manresana Mbici proposa fer una bicicleta en grup per desplaçar-se a un dels escenaris de l'Estepa Mediterrània, la sala Stroika, el divendres, a 2/4 d'11 de la nit. Hi haurà un guia i es podrà reservar una bici per 3 euros.